

Asia C-614/21**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

4.10.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Haagin alioikeus, 's-Hertogenboschin istuntopaikka, Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

4.10.2021

Kantaja:

G

Vastaaja:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (oikeus- ja turvallisuusministeriön valtiosihteeri)

Pääasian menettelyn kohde

Vastaaja ei ottanut kantajan turvapaikkahakemusta käsiteltäväksi, koska vastaaja katsoo Maltaan olevan siitä vastuussa. Kantaja riitauttaa tämän päätöksen, koska hän pelkää joutuvansa perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiseen tilanteeseen, jos hänet siirretään Maltalle.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Rechtbank esittää SEUT 267 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksiä keskinäisen luottamuksen periaatteen ulottuvuudesta ja sisällöstä tilanteessa, jossa hakija siirretään hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, jossa hakijan ja yleensä kolmansien maiden kansalaisten perusoikeuksia loukataan muun muassa käännettämällä heidät tai ottamalla heidät säilöön. Kyse on myös siitä, mitä todistelukeinoja hakijalla on käytettävissään ja millaista näyttökynnystä

on sovellettava hänen väittäessään, että hänen siirtäminensä on kiellettävä Dublin-asetuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla.

Ennakkoratkaisukysymykset

I Onko Dublin-asetusta, kun otetaan huomioon sen johdanto-osan 3, 32 ja 39 perustelukappale ja kun kyseistä asetusta luetaan yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 4, 6, 18, 19 ja 47 artiklan kanssa, tulkittava ja sovellettava siten, että valtioiden välisen luottamuksen periaate on varaukseton, joten se, että hakemuksen käsittelystä mahdollisesti vastuussa oleva jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja järjestelmällisesti unionin oikeutta sellaisten kolmansien valtioiden kansalaisten osalta, jotka eivät ole (vielä) Dublin-palautettuja, ennen kyseisten henkilöiden siirtämistä, estää ehdottomasti siirtämisen kyseiseen jäsenvaltioon?

II Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko Dublin-asetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 4, 6, 18, 19 ja 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että jos hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio rikkoo vakavasti ja rakenteellisesti unionin oikeutta, siirron toteuttava jäsenvaltio ei voi nojautua valtioiden välisen luottamuksen periaatteeseen, vaan sen on poistettava kaikki epäilyt tai tehtävä uskottavaksi, että hakija ei siirron jälkeen joudu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiseen tilanteeseen?

III Mitä todistelukeinoja käyttäen hakija voi tukea väitettään, joiden mukaan Dublin-asetuksen 3 artiklan 2 kohta on esteenä hänen siirtämiselleen, ja mikä on tältä osin käytettävä näyttökynnys? Kun otetaan huomioon Dublin-asetuksen johdanto-osan perustelukappaleissa olevat viittaukset unionin säännöstöön, onko siirron toteuttavalla jäsenvaltiolla yhteistyö- tai varmistautumisvelvollisuus, tai onko sen siinä tapauksessa, että kolmansien maiden kansalaisten perusoikeuksia loukataan vakavasti ja rakenteellisesti, saatava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalta jäsenvaltiolta yksilölliset takeet siitä, että hakijan perusoikeuksia (tosiaan) kunnioitetaan siirron jälkeen? Onko vastaus tähän kysymykseen erilainen, jos hakija ei pysty esittämään näyttöä, koska hän ei voi tukea johdonmukaisia ja yksityiskohtaisia lausumiaan asiakirjoilla eikä tätä lausumien luonteen vuoksi voida odottaakaan?

Unionin oikeuden ja kansainvälisen oikeuden säännöt, joihin viitataan

Pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen 1 ja 33 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 1, 4, 6, 18, 19, 47, 51 ja 52 artikla

Asetuksen (EU) N:o 604/2013 (Dublin-asetus) johdanto-osan 3, 19, 32 ja 39 perustelukappale sekä 3, 4, 5 ja 17 artikla

Direktiivin 2011/95/EU 4 artikla

Tuomio 19.3.2019, Jawo (C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, 78–92 kohta)

Tuomio 16.2.2017, C. K. v. Slovenia (C-578/16 PPU, ECLI:EU:C:2017:127, 59, 63–65, 75 ja 76 kohta)

Tiivistelmä pääasian tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Kantaja jätti 19.6.2019 turvapaikkahakemuksen Maltalla. Saavuttuaan kyseiseen jäsenvaltioon hänet otettiin säilöön kolmeksi kuukaudeksi ja hän asui neljä kuukautta vastaanottoleirillä. Päästyään sairaalasta, jonne hän oli joutunut vakavan työtapaturman vuoksi, hänelle ilmoitettiin, että hänen oli poistuttava vastaanottoleiriltä. Terveysongelmista huolimatta hänen oli työskenneltävä, koska hän ei enää saanut tukea. Kun hän lähti Maltalta 5.12.2020, häntä ei ollut vielä kuultu hänen turvapaikkaperusteistaan.
- 2 Hän saapui Alankomaihin 12.1.2021 ja jätti sinne turvapaikkahakemuksen. Vastaaja katsoo, että Malta on vastuussa tämän hakemuksen käsittelystä, ja sillä perusteella vastaaja ei ottanut 22.3.2021 tekemällään päätöksellä kantajan turvapaikkahakemusta käsiteltäväksi. Malta ja Alankomaat olivat sopineet vastaanottopyynnön hyväksymisestä jo aikaisemmin 9.2.2021.
- 3 Kantaja nosti 22.3.2021 tehdystä päätöksestä kanteen ja vaati myös voorzieningenrechteriltä (välitoimista päättävä tuomari) välitoimimääräystä. Voorzieningenrechter hyväksyi välitointa koskevan vaatimuksen 2.4.2021 ja määräsi, että kantajaa ei saa siirtää Maltalle niin kauan kuin kannetta ei ole ratkaistu.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 4 Kantaja pelkää, että hänen perusoikeuksiaan loukataan, jos hänet siirretään Maltalle. Hän perustelee tätä omilla lausumillaan, tapaturmaansa liittyvillä todisteilla ja kolmansien maiden kansalaisten vastaanottoa Maltalla koskevilla maatiedoilla.
- 5 Vastaaja väittää, että keskinäisen luottamuksen periaatteen (ennakkoratkaisukysymyksissä ”valtioiden välisen luottamuksen periaate”) perusteella voidaan olettaa, että kantajan perusoikeuksia ei loukata sen jälkeen, kun hänet on siirretty Maltalle. Vastaajan mukaan kantaja ei ole perustellut asiakirjoin lausumiaan, jotka koskevat hänen vastaanottoaan Maltalla. Vastauksena kantajan lausumaan, jonka mukaan häntä ei ole vielä kuultu eikä hänen turvapaikkahakemuksestaan ole vielä tehty päätöstä, vastaaja viittaa vastaanottopyynnön hyväksymiseen.
- 6 Vastaaja väittää lisäksi, ettei riitautettu päätös ole ristiriidassa unionin tuomioistuimen eikä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön

kanssa eikä turvapaikkahakemuksen käsittelyä ole syytä siirtää asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohdan perusteella Maltalta Alankomaiden vastuulle.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 7 Rechtbank katsoo, että asetuksen N:o 604/2013 täytäntöönpanoon sovelletaan keskinäisen luottamuksen periaatetta ja että voidaan olettaa, että hakija ei joudu siirtonsa jälkeen perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiseen tilanteeseen. Jos hakija väittää päinvastaista, hänen on näytettävä tämä toteen.
- 8 Asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohdan mukainen arviointi rajoittuu tilanteeseen siirron jälkeen, tarkemmin sanottuna vastaanottoon ja elinolosuhteisiin sekä turvapaikkamenettelyn laatuun hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa, mikä tarkoittaa myös sitä, että ulkomaalainen voi tarvittaessa tehdä kantelun.
- 9 Asetukseen N:o 604/2013 perustuvia siirtopäätöksiä koskevissa menettelyissä rechtbank joutuu yhä useammin pohtimaan oikeuskysymystä, onko sen nojaututtava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen, jos perusoikeuksia on loukattu räikeästi eri jäsenvaltioiden alueella ja niiden toimesta. On saatu lukuisia pushback-ilmoituksia, ja kolmansien maiden kanssa tehdään sopimuksia unioniin suuntautuvien matkojen estämiseksi (pullbacks).
- 10 Jäsenvaltioiden on samalla noudatettava Geneven yleissopimusta, Euroopan ihmisoikeussopimusta ja perusoikeuskirjaa. Niissä määrätty palauttamiskielto, joka Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mukaan edellyttää turvapaikkaperusteiden yksilöllistä arviointia, menettää kuitenkin täysin merkityksensä, jos kolmannen maan kansalaisen pääseminen unionin alueelle hakemaan kansainvälistä suojelua tehdään tosiasiallisesti mahdottomaksi.
- 11 Rechtbank päättelee asiassa Jawo annetusta tuomiosta, että keskinäisen luottamuksen periaate merkitsee luottamusta siihen, että jäsenvaltiot kunnioittavat aina kaikkia perusoikeuksia ja takaavat niiden noudattamisen kaikkiin henkilöihin nähden.
- 12 Pushback- ja pullback-toimet vaarantavat kuitenkin asetuksen N:o 2201/2003 ja keskinäisen luottamuksen periaatteen vaikutuksen. Turvapaikanhakijat ovat vaarassa joutua palautetuiksi, ja heidän halukkuuttaan suojelun hakemiseen pyritään tietyissä jäsenvaltioissa heikentämään. Tämä puolestaan lisää turvapaikka- ja vastaanottokapasiteettiin kohdistuvia paineita muissa jäsenvaltioissa.
- 13 Päätöksentekoviranomainen voi edellä mainitun periaatteen perusteella lähteä siitä, ettei hakijan perusoikeuksia siirtämisen jälkeen loukata. Jos hakija kuitenkin tekee tuomioistuimessa uskottavaksi, että hänen tai yleisesti kolmansien maiden kansalaisten perusoikeuksia rakenteellisesti loukataan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa ja sen toimesta, on kysyttävä, onko tällaisessa

tilanteessa siirtäminen ehdottomasti kiellettävä ja/tai voidaanko hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota määritettäessä ilman muuta tukeutua keskinäisen luottamuksen periaatteeseen.

- 14 Rechtbankin mukaan on ilmennyt, että Maltalla tehdään laajamittaisesti pushback-toimia ja että vastaanoton kapasiteetissa ja laadussa on rakenteellisia puutteita. Maahantulijoita otetaan myös rakenteellisesti säilöön, jolloin he joutuvat erityisen huonoihin olosuhteisiin. Ulkomaalaisten säilöönnoton riitauttamista koskeva menettely on lisäksi puutteellinen, koska oikeussuojan ja oikeusavun saatavuutta ei ole taattu. Perusoikeuksia ei loukata ainoastaan ulkorajalla vaan myös maahantulon jälkeen. Toisin kuin muut jäsenvaltiot, Malta ei myöskään kiistä sitä, ettei se voi enää noudattaa kansainvälisiä velvoitteitaan.
- 15 Rechtbankin mukaan pushback-toimilla loukataan perusoikeuskirjan 1, 4, 18 ja 19 artiklaa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on myös todennut useaan otteeseen, että tapa, jolla Malta ottaa turvapaikanhakijoita säilöön, on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan vastainen.
- 16 Rechtbank pohtii nyt keskinäisen luottamuksen periaatteen ulottuvuutta ja pyrkii selvittämään, voidaanko tähän periaatteeseen sisällyttää varauksia sen mukaan, missä ja minä aikana perusoikeuskirjan rikkomiset tapahtuvat, mitä perusoikeuksia ne koskevat ja missä määrin hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion asenteella on merkitystä.
- 17 Perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ei vahvisteta perusoikeuksien välistä hierarkiaa. Rechtbank lähtee siten siitä, että keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää, että kaikkia perusoikeuksia kunnioitetaan aina ja kaikkien jäsenvaltioiden alueella eikä ainoastaan niihin turvapaikanhakijoihin nähden, jotka palaavat heidän turvapaikkahakemuksensa käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.
- 18 Jos unionin tuomioistuin tulkitsee unionin oikeutta siten, että arvioitavana on vain tiettyyn hakijaan kohdistuva perusoikeuskirjan 4 artiklan rikkomisen riski, rechtbank päätelee unionin tuomioistuimen katsovan, että keskinäisen luottamuksen periaate on varauksellinen. Siinä tapauksessa rechtbank pyytää unionin tuomioistuinta täsmentämään tämän tulkinnan oikeudellisen perustan.
- 19 Keskeisenä oikeuskysymyksenä on se, onko tuomioistuimen eroteltava keskinäisen luottamuksen periaatteen tarkastelussa toisistaan luottamus ennen siirtoa ja luottamus siirron jälkeen sekä luottamus palaavan turvapaikanhakijan erityisessä tilanteessa ja luottamus siihen, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio kunnioittaa kaikkia perusoikeuksia kaikkiin kolmansien maiden kansalaisiin nähden.
- 20 Päätös perustuu ”luottamukseen”, jos kyse on tuleviin tapahtumiin kohdistuvista odotuksista. Kun on aineellisesti osoitettu, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ei noudata velvollisuuksiaan kunnioittaa perusoikeuksia, herää kysymys, mihin tämä luottamus tällöin perustuu.

- 21 Ensimmäinen kysymys koskee sitä, onko silloin, kun todetaan, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio loukkaa vakavasti ja järjestelmällisesti useita perusoikeuksia kolmansien maiden kansalaisten osalta, siirto kyseiseen jäsenvaltioon jo pelkästään tästä syystä kiellettävä. Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, nousee esiin kysymys siitä, onko asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tilanteen olemassaolon arvioinnissa edelleen käytettävä lähtökohtana molemminpuolista ja keskinäistä luottamusta.
- 22 Rechtbank haluaa selvittää, onko unionin tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Jawo antaman tuomion 82 kohdassa käytettyä ilmaisua ”kohtelu jäsenvaltioissa” tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan ”kohtelua jäsenvaltiossa ja/tai jäsenvaltion toimesta”. Jos tätä ilmaisua tulkitaan suppeasti siten, että sillä tarkoitetaan ”jäsenvaltiossa” eli ”jäsenvaltion alueella”, perusoikeuskirjan 18 ja 19 artikla sekä asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 1 kohta menettävät merkityksensä. Jos turvapaikanhakijoiden pääsy jäsenvaltioiden alueelle estetään, jäsenvaltioiden alueella ei voi myöskään tapahtua loukkaamista.
- 23 Asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 32 perustelukappale näyttää viittaavan siihen, että velvollisuus kunnioittaa perusoikeuksia syntyy heti, kun turvapaikanhakija on tullut jäsenvaltioiden vallankäytön (lainkäyttövallan) piiriin, eikä vasta sen jälkeen, kun hän on tosiasiallisesti saapunut unionin alueella. Toisenlainen tulkinta vaarantaa perusoikeuskirjan sekä asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 1 kohdan tehokkaan vaikutuksen, koska jäsenvaltio voi tällöin kiertää kolmannen maan kansalaiseen kohdistuvan vastuunsa estämällä tosiasiallisesti tämän saapumisen maahan.
- 24 Lisäksi asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohta voi olla esteenä siirrolle. Tätä säännöstä sovellettaessa on arvioitava, mihin tilanteeseen hakija joutuu siirtämisen jälkeen. Tuomion Jawo 82 kohdan lähtökohtana, joka vastaa asetuksen N:o 604/2013 johdanto-osan 32 perustelukappaleetta, on, että ”suojelun hakijoiden kohtelun” on vastattava muun muassa perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen vaatimuksia. Keskinäisen luottamuksen periaatteen ulottuvuus sekä ajanjakso, jona jäsenvaltioiden on täytettävä velvoitteensa, eivät siten näytä rajoittuvan siirrosta alkavaan aikaan ja pelkästään perusoikeuskirjan 4 artiklan noudattamiseen.
- 25 Rechtbank tiedustele unionin tuomioistuimelta, miten suppeasti asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohtaa on tulkittava ja onko huomioon otettava ainoastaan perusoikeuskirjan 4 artiklan kunnioittaminen vai kaikkien perusoikeuksien kunnioittaminen.
- 26 Rechtbank pyytää lisäksi selvennystä siihen, vaikuttavatko myös ennen siirtoa hakijaan tai yleensä kolmansien maiden kansalaisiin kohdistuvat perusoikeuksien loukkaukset siirron jälkeen tapahtuvien loukkausten vaaran vakavuuteen. Toisin kuin direktiivissä 2011/95/EU, missään asetuksen N:o 604/2013 säännöksessä ei nimittäin säädetä, että aikaisemmin kärsitty vaino olisi selkeä osoitus siitä, että hakijan pelko on perusteltua.

- 27 Tässä tapauksessa siirtopäätös tehdään vastaanottopyynnön hyväksymisen jälkeen. Alankomaiden oikeuskäytännön mukaan tällöin on saatu takuu siitä, ettei perusoikeuskirjan 4 artiklaa rikota. Rechtbank pohtii, onko näin myös Maltaan kaltaisessa tilanteessa.
- 28 Mainittu vastaanottopyynnön hyväksymisen alankomaalainen tulkinta merkitsee sitä, että kyseisen hyväksymisen merkitys ja ulottuvuus ylittävät sen, mitä unionin lainsäätäjällä on tarkoittanut asetuksen N:o 604/2013 18 artiklassa. Kyseisellä säännöksellä taataan nimittäin vastaanotto tai takaisinotto eikä turvapaikkahakemuksen käsittelyä. Rechtbank pyytää siten unionin tuomioistuinta täsmentämään vastaanottopyynnön hyväksymisen ulottuvuutta.
- 29 Lisäksi esiin nousee kysymys hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion asenteen merkityksestä. Tältä osin unionin tuomioistuin totesi asiassa Jawo annetun tuomion 92 kohdassa, että tilanteessa, jossa viranomaiset ovat vastahakoisia, siirron esteenä olevien puutteiden on saavutettava ”erityinen vakavuusaste”. On siis selvitettävä, onko tämä raja alhaisempi, jos viranomaiset eivät ole vastahakoisia. Turvapaikanhakijan kannalta on tuskin merkitystä sillä, johtuuko hänen perusoikeuksiansa loukkaaminen hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion vastahakoisuudesta vai voimattomuudesta. Oikeudelliselta kannalta on myös vaikea katsoa, että jäsenvaltioon saapuvien kolmansien maiden kansalaisten suuri määrä ja siihen liittyvät käytännön vaikeudet oikeuttaisivat unionin oikeuden mukaisten perusoikeuksien kunnioittamista koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämisen.
- 30 Toisin kuin asioissa C-254/21, C-228-21, C-297/21, C-315-21 ja C-328-21 esitetyt kysymykset, rechtbankin kysymykset koskevat tilannetta, jossa hakemuksen käsittelystä mahdollisesti vastuussa oleva jäsenvaltio on ennen siirtoa vakavassa määrin jättänyt noudattamatta unionin oikeuden mukaisia velvoitteitaan kunnioittaa perusoikeuksia eikä se siis toimi oikeussääntöjen mukaisesti vaan niiden vastaisesti. Kysymykset koskevat ainoastaan sitä, onko siirtäminen ehdottomasti kiellettävä, ja toissijaisesti, onko keskinäisen luottamuksen periaate hylättävä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen yhteydessä, jos perusoikeuksia on loukattu ennen siirtoa tai yleisesti kolmansien maiden kansalaisten osalta.
- 31 Jos siirtämistä ei ole edellä mainituissa olosuhteissa jo suljettu pois, seuraava kysymys koskee sitä, voiko jäsenvaltio, joka haluaa siirtää hakijan, vedota keskinäisen luottamuksen periaatteeseen vai onko sen unionin oikeuden nojalla itse poistettava kaikki epäilyt tai tehtävä uskottavaksi, ettei perusoikeuskirjan 4 artiklaa rikota siirron jälkeen.
- 32 Rechtbank viittaa 16.2.2017 annettuun tuomioon C. K v. Slovenia (C-578/16 PPU, ECLI:EU:C:2017:127) ja pyytää unionin tuomioistuinta tulkitsemaan, onko tilanteessa, jossa hakija esittää objektiivisia todisteita ennen siirtämistä tapahtuneista perusoikeuksien vakavista loukkauksista, siirron toteuttavan jäsenvaltion suljettava pois mahdollisuus, että tähän siirtoon liittyy todellinen

vaara perusoikeuskirjan 4 artiklan rikkomisesta, ja siten poistettava kaikki vakavat epäilyt siitä, että perusoikeuskirjassa taattuja perusoikeuksia ei kunnioitettaisi siirron jälkeen.

- 33 Tämä todistustaakan kääntäminen vastaa jäsenvaltioiden velvollisuuksia. Lisäksi tämän todistustaakan täyttäminen on jäsenvaltioille helpompaa kuin hakijalle. Vastaanottopyynnön hyväksyminen on jo takeena siitä, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio noudattaa asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan. Lisäksi voitaisiin vaatia nimenomaisia takeita muun muassa siirron jälkeisen vastaanottamisen osalta, ja näiden takeiden noudattamista voitaisiin valvoa.
- 34 Jos unionin tuomioistuin tulkitsee unionin oikeutta siten, että siirron toteuttavalla jäsenvaltiolla ei ole muiden perusoikeuksien kuin perusoikeuskirjan 4 artiklan aikaisemmista loukkauksista huolimatta tarkempaa perustelu- ja tutkintavelvollisuutta keskinäisen luottamuksen periaatteen nojalla, esiin nousee kysymys siitä, miten hakija voi osoittaa, että asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohta on esteenä siirrolle.
- 35 Rechtbank tiedustelee myös, mitä vaatimuksia ja millaista näyttökynnystä on sovellettava todistelukeinoihin, joita hakija käyttää perustellakseen pelkoaan joutua siirron jälkeen perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaiseen tilanteeseen. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 118/2014 liitteessä II ei nimittäin mainita todistelukeinoja asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohdan tai 17 artiklan 1 kohdan soveltamisen osalta.
- 36 Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 604/2013 lähtökohta, jonka mukaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi on poikkeustapauksia lukuun ottamatta järjestettävä henkilökohtainen puhuttelu, pitäisi sillä, mitä hakija lausuu kokemuksistaan vastuussa olevasta jäsenvaltiosta, olla merkitystä. Tähän lausumaan voi nimittäin sisältyä seikkoja, joiden perusteella voidaan katsoa, että siirto on kiellettävä mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla tai että jäsenvaltio, jonka on määritettävä turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, ottaa käsittelyn vastuulle.
- 37 Jos tämä tulkinta pitää paikkansa, se edellyttää, että hakijan lausuman uskottavuus on tutkittava. Unionin tuomioistuinta pyydetään täsmentämään tätä seikkaa ja ilmoittamaan ne vaatimukset, joita hakijalle voidaan asettaa. Nämä vaatimukset eivät rechtbankin mukaan kuitenkaan saa olla niin tiukkoja, että niiden täyttäminen on mahdotonta.
- 38 Huomautettakoon, että hakija ei voi pyytää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalta jäsenvaltiolta takeita. Lähtökohta, jonka mukaan hakijan on siirtämisen jälkeen käännyttävä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion viranomaisten puoleen, jos hänen perusoikeuksiaan on loukattu, merkitsee sitä, että hänen on ensin altistuttava tälle loukkaamiselle, silloinkin kun siirron

toteuttava jäsenvaltio tiesi tai sen olisi pitänyt tietää perusoikeuksien aikaisemmista loukkauksista.

- 39 Dublin-menettelyissä turvapaikanhakijoiden aikaisemmat kokemukset koskevat usein ”negatiivisia tosiseikkoja”, kuten menettelyn tai vastaanoton epäämistä. Tämän tyyppisiä loukkauksia on erityisen vaikea osoittaa, varsinkin kun niistä ei yleensä anneta asiakirjoja. Näin ollen on täsmennettävä, millä todisteluaineilla hakija voi tukea väitettään, jonka mukaan asetuksen N:o 604/2013 3 artiklan 2 kohta on esteenä siirrolle, ja mitä vaatimuksia ja millainen näyttökynnys hakijan itsensä antamille lausumille voidaan asettaa.
- 40 On myös määritettävä, sovelletaanko jäsenvaltioihin senkaltaista yhteistyövelvollisuutta, josta on säädetty direktiivin 2011/95 4 artiklassa, ja onko Maltaan tilanteen kaltaisessa tapauksessa siirron toteuttavan jäsenvaltion kompensoitava se, että hakijan on vaikea esittää näyttöä, jotta vältettäisiin hänen perusoikeuksiansa loukkaaminen siirron jälkeen.
- 41 Koska esille on tullut suuri määrä vastaavanlaisia asioita, joiden käsittelyä ei voida lykätä, kunnes unionin tuomioistuin antaa ratkaisunsa, rechtbank on pyytänyt tämän asian käsittelemistä työjärjestyksen 105 artiklan mukaisessa nopeutetussa menettelyssä.

TYÖASIAKIRJA